

ЕКОЛОГІЯ

- 31.Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. в 4-х Т. / Фасмер М.; пер с нем. и доп. О.Н.Трубачева; под ред. и с предисл. Б.А.Ларина. – 2-е изд., стер. – М.: Прогресс, 1986. –Т.3: (Муза-Сят).–1987.– 830 [2] с.
- 32.Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. в 4-х Т. / Фасмер М.; пер с нем. и доп. О.Н.Трубачева; под ред. и с предисл. Б.А.Ларина. – 2-е изд., стер. – М.: Прогресс, 1986. –Т.4: (Т-Ящур).–1987.– 860 [4] с.
- 33.Шарлемань М., Татарко К. Словник зоологічної номенклатури. Назви хребетних тварин: (проект) // Словник зоологічної номенклатури (1927-1928).–К.: [факсим. відтворення вид.1927-1928 рр.], 2005.–Ч.2.– С. 1-67.– (сер. Словники України)
- 34.Щоголів І. Комахи // Словник зоологічної номенклатури (1927-1928): [факсим. відтворення вид. 1927-1928 рр.] .–К.: Наукова думка, 2005.– [Ч.3] С. 1-114 (Словники України)

Куйбіда В. В.

АБИОТИЧЕСКИЕ ФАКТОРЫ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ В НАРОДНОЙ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ

В статье рассмотрены народные экологические термины. Абиотические факторы представлены преимущественно названиями, реже – терминами и очень редко – экологическими понятиями. Из 2648 собранных народных экологических названий, в статье рассмотрено 61 – для обозначения абиотических факторов и 62 – для обозначения жилищ, следов и среды обитания животных.

Kuybida V. V.

ABIOTIC FACTORS OF ENVIRONMENT IN FOLK ECOLOGICAL TERMINOLOGY

This article deals with the ecological terms. Ecology as science has a high level of theoretical component and uses more terms and notions rather than empiric names. Folk ecological terminology uses names and terms for specifying abiotic factors. The number of names, terms and notions of ecological character collected during the research constitutes two thousand six hundred forty eight (2648), from which abiotic factors are sixty one (61), habitation, traces and living environment of animal are sixty thy (62).

Надійшла 10.12.2010 р.

УДК 504: 001.4

В.В. Куйбіда, В. В. Лопатинська, Л. В. Шаповал

Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди, вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав-Хмельницький, 08400 – 409, Україна

ПОПУЛЯЦІЇ ТВАРИН І БІОЦЕНОЗИ У НАРОДНІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Популяції тварин, біоценози, народна термінологія

Популяції тварин мають статеву, вікову, просторову, етологічну або поведінкову структуру. Серед компонентів структури популяцій у народній термінології найбільше представлений етологічний аспект, на позначення зграй, стад і голосів тварин, як засіб комунікації.

Вікова структура популяцій представлена народними назвами та термінами на позначення: стадії ікринки або яйця – бовтень, бовтиш, бовток, бовтун, бовтюк, бовтяк [9] – зіпсоване яйце; виливок [24-28] – яйце знесене без шкаралупи; гужка [24-28] – тупий кінець у яйці; жовтковина [24-28] – жовток в яйці; закльовок [24-28] – надкльоване яйце з якого має вийти курчатко; заколоток [24-28], запорток, запороток [29] – яйце, без зародка, тухле яйце; засідок [24-28] – яйце, яке пролежало певний час під квочкою, щодо останнього пташиного яйця; Іван Верхратський записав повір'я, що зносокъ – „...останню курячу покладку носять відьми 9 днів під паховъ. А по упливі того часу вилягається із него хованецъ. Звичайно просиджує вінь на поді. Єго годують несоленими стравами, інакше всіхъ вигнавъ би изъ хати” [4], ікратий, ікряний [24-28]; екрачка, икренка, икряк, ікранка, ікрець, ікровиця [4] – риба, яка має ікро; ікриця [2] – ікра; кав'яр [10] – ікра (осетрових риб); крупи [11] – ікра рачача, ікра оселедця; жаберина, жаберовина, жаборіння, жабуріння [24-28], пацірки [12], кряк [29-32] – ікра жаб; лягівка [11] – час висиджування яєць; ментул, ментуль [11] – пуголовок, личинка жаби; меренъка, мерест [24-28] – ікра жаб; моцак, моцака [24-28] – міцне яйце, биток; нерес, нерестъ [12] – жаб'яча ікра; паюс [12] – плівка, в якій лежить ікра в рибі; печоночки [12] – молочко риби; нищій [12] – гострий кінець яйця, носик; пуховина, опуха [12] – місце в яйці, де пустота; тельцо [29-32] – гострий кінець яйця, зародок в яйці; явро [29-32] – яйце.

Позначення личинкової стадії у холоднокровних тварин – вусельниця [24-28] – гусінь, головач, головачка [2] – пуголовок, ороховець [28] – личинки Зернівки горохової (*Bruchus pisorum* L.), гробак [24-28] – черв'як, личинка комахи, завивач [28]; звоєць зеленець, звояк зеленик [33] – гусінь Листовійки дубової зеленої (*Tortrix viridana* L.), комахоморка, мурашанка, муравлюха, муравлянка [11] – гусінь Мурашиного лева звичайного (*Mutmeleon formicarius* L.), коморець мучняк, коморець мучаник [33] – гусінь Вогнівки борошняної (*Pyralis farinalis* L.), липарь [28] – гусінь Молі шубної (*Tinea pellionella* L.), наклик [28] – гусінь Біланы жилкуватого (*Aporia crataegi* L.), слози зозулі (с. Ташань, Переяслав-Хмельницького р-ну) – личинки Афрофори вербової (*Aphrophora salicina* Goeze), опалосік, ополоник, полоник, полонік, ополоніца, ополонік, ополонка [12] – личинка жаби, пернак, пернандель [12] – личинка гедзя, черва [23] – личинки молодих бджіл і трутнів, відкладені маткою, сніговий червяк [15] – личинка М'якотілки рудої (*Cantharis fusca* L.) та ін. За допомогою народних назв здавна позначали молодих, статевозрілих та старих тварин, зокрема: бабана [24-28] – стара вівця, непридатна для спаровування; баська, байзюк, базник [9] – мале ягня; бицюк [9] – велике теля; бузівок [24-28] – однорічне телятко; ватуля [2], матуля [11] – вівця, яка народила перше ягнятко; ганца [2] – кляча; гачура [2] – трирічна кобила, яка не мала лошат; збуївик [4] – старий, підтоптаний бугай; кляпа [2] – стара корова; косякъ [1] – стадо молодих коней; лайтук [24-28] – молоде козеня; лунчак [14] – однорічний баран.

Самки тварин – важливий компонент статевої структури популяції. Їх позначають такими термінами: божа муха [23] – народна назва бджоли; ікрець, ікровиця [2] – самка риби; коминніця [10] – безплідна корова; комоніця [5] – кобила, що не жеребиться; матиця [2], осіянка [12] – бджола-матка; трутівка, (трутовка) [23] – матка, яка відкладає лише трутнів.

На позначення самців та характеристику їх статусу існують народні терміни – бинч [24-28] – трутень; валашокъ [1] – кастрований однорічний баранчик; віль [1] – кастрований бик віком 4 роки і більше; жеребець, огыръ [1] – плідник, самець, спроможний до запліднення; капун [29-32] – кастрований півень; качій [10] – качур з недорозвиненими статевими органами; кишкун [24-28] – кабан з одним ядром (сім'янником); кінь [1] – мерин, кастрований самець; кнур, кнуръ, хрякъ [24-28] – самець-плідник; курій [2], труп, трупак, трут, труц [13] – трутень.

На позначення реверсії статі, міжвидових гіbridів та процесу розмноження використовували такі терміни – відбірката [9] – злучитися з бараном (про вівцю); кодло [24-28] – виплодок, виводок; курак, курах, курівник, кур'ян [11] – гермафрідит у курей; мула [11] – гібрид коня і осла; перчими [13] – запліднювати козу.

Просторова структура популяції. Будь-яка територія чи біотоп може мати задовільні умови для побудови житла, забезпечення їжею та інших життєво важливих потреб для обмеженої кількості тварин. Для кожного виду розподіл простору має адаптивний характер. Завдяки рухливості тварин, способи упорядкування їх територіальних відносин різноманітніші, ніж у рослин. У світовій фауні є сидячі здебільшого деякі безхребетні та примітивні хребетні, наприклад, асцидії, малорухомі, осілі та кочові тварини, а на їх позначення вживалися такі терміни: бария [23] – обжита бджолами бортъ, безматенъ [24-28] – рій бджіл без матки; борівки, зелені бджоли [23] – дики лісові бджоли, що оселили бортъ, рій, що вийшов з борті; вирай [24-28] – вирай; дичок [24-28] – рій бджіл, який залетів з чужої пасіки; парой, парій [23] – рій, що вийшов з молодої, того ж року відокремленої сім'ї.

ЕКОЛОГІЯ

Малорухомістъ молюсків простежується у народних назвах **погрузка** [12], **Бітинія** (*Bythinia Leach*) – назва походить від грузь „трясовина” і зумовлена тим, що молюск ніби погружає в болотистих місцях, **ваганець** [21] – **Беззубка звичайна** (*Anodonta cygnea L.*), народна назва пов’язана із словом **вагоніти** у значенні „лежати тягарем” і мотивована малорухомим, лежачим способом життя двостулкового молюска, губку **Тетій** (*Tethya aurantium Pall.*), називають **морським апельсином**. Назва дана за зовнішню схожість губки з апельсином. У зв’язку з тим, що за формою тіла губка **Тенторій** (*Tentorium semisuberites O.Schmidt*) нагадує молодий гриб-печерицю її називають **морським грибом**.

Різні аспекти етологічної структури популяції відбиті у таких термінах: **байдаки** [9] – селезні, які збиваються в зграї, коли качки виводять виводки; **блуга** [29-32] – корова чи вівця, що відбилася від стада; **вітрити** [24-28] – нюхати повітря (про собак); **гая** [29-32] – зграя птахів; **гелгами, гелготами, гергетами, гелготами** [24-28] – про гусей: кричати; **гивката** [2] – про сову: кричати; **гильня** [24-28] – зграя вовків у період тічки; **клекіт** [29-32] – крик хижих птахів; **кукутіти** [11] – кувати (про зозулю); **павката, палката, підпалаката, підпалкувати** [12] – кричати (про перепела); **парва, парвочка** [29-32] – зграя (риб); **плекотора** [6] – „вівці, котрій згибли ягня, дають щобъ не запустила молока, плекати чужі ягнят, такъ довго, доки не виженуть дрібята тобто є вівці у полонини (тамъ вже ій доять). Таку вівцю гуцули зовуть „плекотора” [6, 21]. Народна назва **Гримучника** (*Crotalus L.*)- **тарахкавець** [13] походить від **тарахката** і зумовлена тим, що змії цього роду утворюють сухий, тріскотливий доволі голосний звук. Тарахкаючи, гримучник попереджує потенційно небезпечних тварин, насамперед, бізонів та інших копитних, про свою присутність та отруйність. Теріоніми **буйвал, буйвол, буйло** [9] на позначення **Буйвола** (*Bubalus H., Smith*) є складним утворенням, яке походить від **буй** „буний” віл „бик” і характеризує поведінку дикого бика.

Чисельність популяції у природі регулюють процеси народжуваності і смертності особин. На їх позначення є невелика кількість народних термінів: **жеребитися** [24-28] – народжувати (про кобилу) [29-32] народжувати (про кобилу та самку верблюда); **згінути** [2] – здохнути; **здих** [10] – загибел; **зметання** [22] – аборт; **змітка** [24-28] – кобила, у якої постійно бувають викидні; **котитися** [29-32] – народжувати дітей (про котів, куниць, тхорів, зайців, овець, кіз); **літити** [14], **літь, літити** [29-32] – запліднювати; **миркоти, мирком** [11] – особливий запах овець під час тічки; **наплід** [24-28] – приплід; нащадки; **нёрс, нерест** [29-32] – нерест; **опряга** [14] – смерть; **нацитися** [12] – пороситися; **писконіти** [12] – мартувати, паруватися (про глухаря, тетерева); **прикохок** [11] – приріст; приплід; **пулювати** [12] – злучатися (про свиней); **родиво** [13] – пологи; **шикатися** [29-32] – паруватися.

У народній екологічній термінології немає чіткої різниці у позначенні біоценозів та екосистем, проте зазначається видова структура біоценозу: **базниче** [9] – зарості бузини; **березина** [9] – березняк; **берестник, берестняк** [9] – березовий гай; **бірник** [24-28] – дрібний сосновий ліс, сосновий гай; **бірок** [24-28] – сосновий лісок; **буковина** [24-28] – буковий ліс; **дібрόва** [1] – ліс в якому переважають дуби, клени, ясені і т.д.; **липняк** [14] – липовий ліс, гай;

просторова структура біоценозу: **мерест** [2] – низькі болотні трави; **стрелиця** [13] – рідкий лісок; **чагарникъ** [1] – низькостовбурний ліс і поросьль з ліщиною та іншими кущами;

є терміни на позначення екосистем та певних етапів в утворенні суцесій: **байракъ** [1] – ділянка лісу твердих порід на місцевості з горбами, ярами та балками; **болоння, болонь** [9] – заросла травою низовина, лук; **поплава** [20] – болотиста низовина, заросла високою травою; **сула** [20] – непрохідне болото; **вичистокъ** [4] – корчунокъ, викорчуване місце (поле) въ лісі [4, 18]; **зрубъ** [1] – зрубаний ліс в перші роки, поки проростки піднімуться до чагарника.

Висновки

1. Виникненню наукової екологічної термінології передували народні назви, терміни і поняття на позначення популяцій, біоценозів, екосистем та деяких їх характеристик.

2. Кількість народних назв, термінів, понять екологічного характеру, які охоплені дослідженням складає: популяції – 52; стада свійських тварин та звірів – 38; голоси тварин та вигуки до тварин – 262; біоценози – 45.

ЛІТЕРАТУРА

1. Василенко В. Докладъ къ вопросу о толковомъ словарѣ Украинской народной терминологии / Василенко В. // Сборникъ Харьковского Историко-Филологического Общества. –Харьковъ: Печатное Дѣло, 1902.-Т.13.- ч.П.-С.59-71. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [ред-

ЕКОЛОГІЯ

- кол.: О.С.Мельничук (голов.ред.) та ін.].–К.: Наукова думка, 1982.– Т.1: А-Г / укл.– Р.В.Болдирєв та ін..–1982 – 631 с. – (Словники України)
2. Верхратський І. Знадоби для пізнання угорськоруских говорів / Верхратський І. // Записки наукового товариства імені Шевченка; [вих. у Львові що два місяці під ред. Михайла Грушевського].– Львів: З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка, 1902.–Т. XLV.– С.29-280
3. Верхратський І. Початки до уложення номенклатури и терминології природописної, народнї і замітка о волоськімъ-павуку / Верхратський І.–Львівъ: Въ печатні М.Ф.Поремби, Т.1.– 1864.– 18 с.
4. Верхратський І. Початки до уложення номенклатури и терминології природописної, народнї / Верхратський І.: [членъ товариства „Просвіта”].–Львівъ: Зъ друкарні Ставропигийського Институту, Т.2.– 1869.– 40 с. – (Въ додатку: декотрі повірки, забобони и пр.)
5. Верхратський І. Початки до уложення номенклатури и терминології природописної, народнї / Верхратський І.; [членъ „Просвіти” и „Физиографичнёго товариства” въ Krakovі].–Львівъ: Зъ друкарні Ставропигийського Институту, Т.3.– 1869.– 23 с.
6. Верхратський І. Початки до уложення номенклатури и терминології природописної, народнї / Верхратський І.; [членъ „Просвіти” и „Физиографичнёго товариства” въ Krakovі].–Львівъ: Зъ друкарні Ставропигийського Институту, Т.4.– 1872.– 23 с.
7. Верхратський І. Початки до уложення номенклатури и терминології природописної, народнї / Верхратський І. [членъ „Просвіти” и „Физиографичнёго товариства” въ Krakovі].–Львівъ: Зъ друкарні Ставропигийського Институту, Т.5.– 1872.– 40 с.
8. Верхратський І. Початки до уложення номенклатури и терминології природописної, народнї / Верхратський І.–Львівъ: З печатні Товариства имени Шевченка, Т.6.– 1879.– 24 с.
9. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [ред-кол.: О.С.Мельничук (голов.ред.) та ін.]. – К.: Наукова думка, 1982.– Т.1: А-Г / укл.– Р.В.Болдирєв та ін. – 1982 – 631 с. – (Словники України)
10. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [ред-кол.: О.С.Мельничук (голов.ред.) та ін.]. – К.: Наукова думка, 1982. – Т.2: Д-Копці / [укл.: Р.В.Болдирєв та ін.]. – 1985. – 570 с. – (Словники України)
11. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [ред-кол.: О.С.Мельничук (голов.ред.) та ін.]. – К.: Наукова думка, 1982. – Т.3: Кора-М / [укл.: Р.В.Болдирєв та ін.]. – 1989. – 549 с. – (Словники України)
12. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [ред-кол.: О.С.Мельничук (голов.ред.) та ін.]. – К.: Наукова думка, 1982.–Т.4: Н-П / [укл.: Р.В.Болдирєв та ін.: ред. тому: В.Т.Коломієць, В.Г.Скляренко]. – 2003. – 656 с. – (Словники України)
13. Етимологічний словник української мови: в 7 т. / [ред-кол.: О.С.Мельничук (голов.ред.) та ін.]. – К.: Наукова думка, 1982.–Т.5: Р-Т / [укл.: Р.В.Болдирєв та ін.]. – 2006. – 703 с. – (Словники України)
14. Желеховський Е. Малоруско-німецький словаръ / Желеховський Е., Недільський С.– Львів: НТШ, 1886.– Т. 1-2
15. Жизнь животных. Беспозвоночные: в 6 т. / [под ред. деств. чл. АН СССР Л.А.Зенкевича].– М.: Просвещение, Т.3.– 1969.– 572 с.
16. Куйбіда В. В. Народне землезнавство. Всесвіт і Земля: [навч. посібник] / Куйбіда В. В., Чернов Б. О.– К.: ІСДОУ, 1996.–150 с.
17. Куйбіда В. В. Народна ботаніка : [книга для мол. і середн. шкільн. віку] / Куйбіда В.В., Шаповал Л.В., Мороз І.В.– К.: ІСДОУ, 1995.– 132 с.
18. Куйбіда В. В. Словник символів культури України: навч. посіб. / [за заг. ред. В.П.Коцура, О.І.Потапенка, М.К.Дмитренка, В.В.Куйбіди]; Мін-во освіти і науки України, Переяслав-Хм. ДПУ імені Григорія Сковороди.–3-е вид., доп. і випр.–К.: Міленіум, 2005.–352 с.
19. Куйбіда В. В. Народна зоологія : [навч. посібник для студ. пед. факультету] / Куйбіда В. В.– К.: ІСДОУ, 1994.– 120 с.
20. Мурзаев Э.М. Словарь народных географических терминов / Мурзаев Э.–М.: Мысль, 1984.- 653 с.
21. Паночіні С. І. Безхребетні тварини (крім комах) / Паночіні С.І. // Словник зоологічної номенклатури (1927-1928/ .– К.: Наукова думка, 2005.– С. 115-186
22. Рудик С. Мова українських тваринників / Станіслав Рудик.– К.: Академія наук вищої школи України, 2003.– 108 с. Словарь української мови / Б.Грінченко.– К.: Т.1.–1907.– 494 с.

23. Скуратівський В. Кухоль меду [книга] / Василь Скуратівський.–Львів: Гердан Графіка, 2000.–2000.–304 с.
24. Словарь української мови / Б.Грінченко.–К.: Т.1.–1907.–494 с.
25. Словарь української мови / Б.Грінченко.–К.: Т.2.–1908.–573 с.
26. Словарь української мови / Б.Грінченко.–К.: Т.3.–1909.–506 с.
27. Словарь української мови / Б.Грінченко.–К.: Т.4.–1909.–547 с.
28. Турянин І. Народні назви тварин / І. Турянин // Зелені Карпати.–1996.–№1–2.–С. 64–68
29. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. в 4-х Т. / Фасмер М.; пер с нем. и доп. О.Н.Трубачева; под ред. и с предисл. Б.А.Ларина. – 2-е изд., стер. – М.: Прогресс, 1986. –Т.1: (А–Д).–1986.–573 [3] с.
30. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. в 4-х Т. / Фасмер М.; пер с нем. и доп. О.Н.Трубачева; под ред. и с предисл. Б.А.Ларина. – 2-е изд., стер. – М.: Прогресс, 1986. –Т.2: (Е–Муж).–1986.–671 [1] с.
31. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. в 4-х Т. / Фасмер М.; пер с нем. и доп. О.Н.Трубачева; под ред. и с предисл. Б.А.Ларина. – 2-е изд., стер. – М.: Прогресс, 1986. –Т.3: (Муза–Сят).–1987.–830 [2] с.
32. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка. в 4-х Т. / Фасмер М.; пер с нем. и доп. О.Н.Трубачева; под ред. и с предисл. Б.А.Ларина. – 2-е изд., стер. – М.: Прогресс, 1986. –Т.4: (Т–Ящур).–1987.–860 [4] с.
33. Щоголів І. Комахи // Словник зоологічної номенклатури (1927–1928): [факсим. відтворення вид. 1927–1928 рр.] .–К.: Наукова думка, 2005.–[Ч.3] С. 1–114 (Словники України)

Куйбіда В. В., Лопатинська В. В., Шаповал Л. В.

ПОПУЛЯЦИИ ЖИВОТНЫХ, БИОЦЕНОЗЫ В НАРОДНОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ

В статье рассмотрены народные экологические термины. Возникновению научной экологической терминологии предшествовали народные названия, термины и понятия для обозначения популяций, биоценозов, экосистем и некоторых их характеристик. Количество народных названий, терминов, понятий экологического характера, которые собраны в исследовании, составляет: для обозначения популяций – 52; стад домашних животных и зверей – 38; голосов животных и криков к животным – 262; биоценозов – 45.

Kuybida V.V., Lopatinska V.V., Chapoval L. V.

POPULATIONS AND BIOCOENOSIS IN FOLK TERMINOLOGY

This article deals with the ecological terms. Long before appearance of scientific ecological terminology preceded folk names, terms and notions for identifying populations, biocoenosis, ecosystems and some their characteristics. The number of folk names, terms, notions of ecological character collected during the research goes to two thousand six hundred forty eight (2648). From which fifty two (52) are populations, thirty eight (38) are domestic animals herds and beasts, two hundred sixty two are animal voices and exclamations to animals, forty five (45) – biocoenosis.

Надійшла 10.12.2010 р.